

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-00545/2013-ERU

V Ostravě dne 18. března 2013

Číslo jednací: 00545-11/2013-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-00545/2013-ERU zahájeném dne 18. ledna 2013 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, kterým je [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, [REDAKCE], se tím, že jako držitel licence č. [REDAKCE] na výrobu elektřiny nesplnil svoji zákonem stanovenou povinnost zakotvenou v ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změny podmínek pro udělení licence spočívající ve změně technických parametrů stávající provozovny podle ust. § 5 výše uvedeného zákona, a nepředložil o nich doklady, a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, dopustil v období nejméně od 27. srpna 2010 do 21. září 2012 spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zároveň se dopustil porušení ust. § 9 odst. 5 výše uvedeného zákona, a to tím, že po změně technických parametrů stávající provozovny zahájil nejpozději od 27. srpna 2010 výkon licencované činnosti v této provozovně přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, čímž se dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) téhož zákona.

II. Dle ust. § 91 odst. 13 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení, [REDAKCE] za spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) výše uvedeného zákona a zároveň za spáchání správního

deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) téhož zákona **ukládá úhrnná pokuta ve výši 8 000 Kč** (slovy: osm tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 02213.

III. Dle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, držiteli licence [REDAKCE], ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 022131.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 18. ledna 2013 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, [REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že jako držitel licence neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změny podmínek spočívající ve změně technických parametrů stávající provozovny pro udělení licence podle ust. § 5 energetického zákona a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle ust. § 7 téhož zákona, a nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, čímž nesplnil svoji zákonem stanovenou povinnost zakotvenou v ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, a zároveň ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) téhož zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 9 odst. 5 energetického zákona, po změně technických parametrů stávající provozovny zahájil nejdříve od 27. srpna 2010 výkon licencované činnosti v této provozovně přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly, zahájené dne 20. září 2012 podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Kontrola byla provedena na základě pověření Úřadu č. j. 10776-2/2012-ERU ze dne 19. září 2012, vydaného ve smyslu ust. § 9 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. V rámci kontroly bylo provedeno dne 20. září 2012 místní šetření. Při provedeném šetření byly účastníkem řízení Úřadu předány podklady, které kontrolní orgán požadoval při zahájení kontroly.

II. Kontrolní zjištění

Účastník řízení je držitelem licence č. [REDAKCE] na výrobu elektrické energie pro provozovnu [REDAKCE] s celkovým instalovaným elektrickým výkonem 0,004 MW s datem zahájení výkonu licencované činnosti ke dni 30. srpna 2010.

Dle výchozí revize elektrického zařízení ze dne 29. července 2010 má provozovna celkový instalovaný výkon 4,14 kWp (stejný výkon je uveden také ve smlouvě o dílo, v příloze k žádosti o udělení licence a výchozí revizi elektrického zařízení). Provozovna je umístěna na střeše rodinného domu, kde má být instalováno 18 ks polykrystalických solárních panelů ET –P660230B s jmenovitým výkonem 230 Wp výrobce ET SOLAR. Výrobce uvádí výkon fotovoltaických panelů s tolerancí 0/ + 5 W. Po přepočtu jmenovitého výkonu panelů na výkon s nejvyšší tolerancí pak může celkový maximální možný instalovaný elektrický výkon výroby dosáhnout až 4,23 kW. Přeměnu stejnosměrného proudu umožňují instalované měniče (invertor) AURORA PVI 4,2 s jmenovitým výstupním (AC) výkonem 4600 W, který umožňuje vyšší dodávku elektřiny do distribuční sítě než je rezervovaný výkon výroby.

Ve Smlouvě č. [REDAKCE] o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě a ve Smlouvě [REDAKCE] o podpoře výroby elektřiny je sjednán celkový instalovaný výkon provozovny na 4,0 kW z 18 fotovoltaických panelů ET-P660230B.

Dodanou a vykázanou elektřinu do sítě vykupuje společnost [REDAKCE], od účastníka řízení v režimu výkupu elektřiny ze zdroje s využitím slunečního záření s instalovaným výkonem do 30 kW včetně, uvedeného do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010.

Rezervovaný výkon výroby (maximální výkon dodávky elektřiny do distribuční soustavy) je 4,2 kW.

Při místním šetření dne 20. září 2012 bylo zjištěno a zdokumentováno, že na střeše rodinného domu na [REDAKCE] je instalováno 22 ks solárních panelů namísto 18 ks, jak je uvedeno např. ve Smlouvě o dílo č. 19/2010 ze dne 23. června 2010,

Provozovna má skutečný celkový instalovaný elektrický výkon 5,06 kW.

Při kontrole bylo zjištěno, že dne 20. září 2012 instalovaný počet panelů v kontrolované provozovně [REDAKCE] neodpovídal celkovému instalovanému výkonu provozovny uvedenému v Rozhodnutí o udělení licence [REDAKCE] a ve výchozí revizi elektrického zařízení „[REDAKCE]“ (4,14 kWp z panelů ET-P660230B 230 Wp = 18 ks panelů). Účastník řízení podle kontrolního zjištění podniká v rozporu s udělenou licencí na výrobu elektřiny, neboť navýšil výkon provozovny [REDAKCE] z 4,14 kW na 5,06 kW a porušil tak ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona tím, že neprodleně neoznámil změny týkající se údajů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolním spisu Úřadu a jsou uvedeny také v Protokolu č. K0019112 o výsledku kontroly ze dne 5. listopadu 2012, se kterým účastník řízení, dne 14. listopadu 2012 prokazatelně seznámen při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu a tuto skutečnost současně potvrdil svým podpisem.

III. Vyjádření účastníka řízení k protokolu o výsledku kontroly

Účastník řízení se k protokolu č. K019112 nijak nevyjádřil, ani nevznese žádné námitky k průběhu kontroly či jejím závěrům.

IV. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností Úřad podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 00545-1/2013-ERU dne 18. ledna 2013 s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu. Účastník řízení zaslal dne 21. ledna 2013 správnímu orgánu své vyjádření, ve kterém sděluje, že si je vědom porušení § 9 odst. 1 energetického zákona, které způsobil instalací 4 kusů fotovoltaických panelů bez změny licence na výrobu elektřiny.

Správní orgán převzal do správního spisu dne 28. ledna 2013 kontrolní spis, sp. zn. KO-10776/2012-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 00545-3/2013-ERU. Správní orgán považoval skutečnosti vyplývající z kontrolního spisu

sp. zn. KO-10776/2012-ERU za zcela dostačující a sám z moci úřední další dokazování v průběhu správního řízení nedoplnil.

Dne 29. ledna 2013 zaslal správní orgán účastníku řízení usnesení č. j. 00545-5/2012-ERU, kterým stanovil účastníkovi řízení povinnost předložit podklady týkající se tržeb a hospodářského výsledku za roky 2011 a 2012. Účastník řízení zaslal požadované údaje dopisem doručeným na adresu Úřadu dne 1. února 2013.

Úřad provedl dne 20. února 2013 dokazování mimo ústní jednání, o čemž byl sepsán protokol č. j. 00545-8/2013-ERU. O této skutečnosti byl účastník řízení s dostatečným předstihem dne 13. února 2013 vyrozuměn oznámením o dokazování č. j. 00545-7/2013-ERU zasláným dne 12. února 2013. Dokazování bylo provedeno tak, že se oprávněná úřední osoba seznámila s listinami obsaženými ve spisu.

Dne 20. února 2013 zaslal správní orgán účastníku řízení oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č. j. 00545-9/2013-ERU, které mu bylo doručeno 21. února 2013. V něm správní orgán informoval účastníka řízení, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí. Účastník řízení této možnosti využil a dne 22. února 2013 zaslal vyjádření k podkladům rozhodnutí.

Účastník řízení ve svém vyjádření uvedl, že se již k obsahu spisu a samotnému správnímu řízení vyjádřil s tím, že své provinění na zvýšení počtu panelů již přiznal a pouze žádá o spravedlivé posouzení věci a o to, aby pokuta za správní delikt nebyla likvidační. Ke svému vyjádření pak účastník řízení připojil potvrzení společnosti [REDAKCE], že dne 21. září 2012 byly odpojeny čtyři panely ET SOLAR 230 Wp na střeše rodinného domu účastníka řízení, jež byly ponechány na svém místě.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení, s ohledem na to, že se účastník řízení vyjádřil k podkladům řízení, a nenavrhl provedení dalších důkazů či neučinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu, a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

V. Popis skutkového stavu věci

Účastník řízení je fyzická osoba podnikající, která je držitelem licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE] s datem zahájení licencované činnosti ke dni 30. srpna 2010 pro provozovnu „[REDAKCE]“

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán nejprve zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona v návaznosti na nesplnění povinnosti stanovené v ust. § 9 odst. 1 téhož zákona.

Z ust. § 9 odst. 1 energetického zákona přitom vyplývá obecná povinnost držitele licence neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 téhož zákona a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle ust. § 7 energetického zákona, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Z ust. § 5 energetického zákona přitom vyplývají podmínky pro udělení licence, přičemž za ty údaje, o nichž je držitel licence povinen spravit Úřad, lze považovat následující údaje: o ztrátě úplné způsobilosti k právním úkonům, o ztrátě bezúhonnosti, o nesplnění podmínky odborné způsobilost nebo odvolání odpovědného zástupce, o změnách týkajících se skutečností prokazujících jeho vlastnický nebo užívací vztah k energetickému zařízení. Mimo jiné jsou údajem, jehož změnu má držitel licence povinnost neprodleně oznámit, také změny finančních a technických předpokladů.

Z ust. § 5 odst. 3 energetického zákona vyplývá, že fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Zároveň z dotčeného ustanovení vyplývá, že technické předpoklady se považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je osvědčena jeho bezpečnost v rozsahu a za podmínek stanovených právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v souladu s technickou dokumentací. Pokud je energetické zařízení stavbou, musí žadatel o udělení licence rovněž prokázat, že je oprávněn stavbu užívat nebo jinak provozovat.

Mimo to z ust. § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů, která provádí příslušná ustanovení energetického zákona, vyplývá, jakými způsoby žadatel prokazuje splnění technických předpokladů energetického zařízení.

Ve smyslu ust. § 9 odst. 1 písm. b) téže vyhlášky žadatel prokazuje u již provozovaných energetických zařízení splnění technických předpokladů dokladem osvědčujícím bezpečnost energetického zařízení, kterým je zpráva o výchozí revizi, pokud nevznikla povinnost provést pravidelnou nebo provozní revizi energetického zařízení, jinak zpráva o pravidelné nebo provozní revizi energetického zařízení, doklad o provedené zkoušce energetického zařízení, pokud jiný právní předpis nebo technická norma ukládá povinnost provedení revize energetického zařízení nebo zkoušek energetického zařízení.

Na základě citované vyhlášky nicméně platí, že doklad osvědčující bezpečnost energetického zařízení je možné nahradit znaleckým posudkem osvědčujícím bezpečnost energetického zařízení.

Účastníkovi řízení je kladeno za vinu především to, že celkový skutečný instalovaný elektrický výkon provozovny a počet osazených fotovoltaických panelů neodpovídá předložené dokumentaci a hodnota celkového elektrického výkonu neodpovídá hodnotě uvedené na licenci. Účastník řízení nenechal vypracovat novou revizní zprávu a neprodleně neoznámil změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 energetického zákona. Dle ust. § 9 odst. 1 energetického zákona je držitel licence povinen mimo jiné neprodleně oznámit Úřadu všechny změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 téhož zákona a předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Správní orgán prokázal, že účastník řízení je držitelem licence na výrobu elektřiny č. 111015928 s datem zahájení licencované činnosti ke dni 30. srpna 2010. Povinnost podle ust. § 9 odst. 1 energetického zákona se tak na něj vztahovala.

Správní orgán v rámci řízení rovněž prokázal, že účastník řízení neprodleně nepředložil novou zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení, která by odpovídala skutečnému stavu zjištěnému v den Úřadem provedené kontroly, a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Na základě výše uvedeného správní orgán uzavírá, že u účastníka řízení došlo ke změnám, které předvídá ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, tedy změnám podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 téhož zákona a zároveň byl účastník řízení jako držitel licence povinen o těchto změnách předložit Úřadu doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Přesto účastník řízení jako držitel licence na výrobu elektřiny neprodleně neoznámil Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 téhož zákona, nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, a tím nesplnil povinnosti stanovené v ust. § 9 odst. 1 téhož zákona.

Správnímu orgánu zároveň účastník řízení nepředložil ani znalecký posudek osvědčující bezpečnost energetického zařízení, který je způsobilý plně nahradit doklad osvědčující bezpečnost energetického zařízení ve smyslu ust. § 9 odst. 2 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů.

Tento stav trval prokazatelně od 27. srpna 2010, kdy byly ke stávajícím osmnácti fotovoltaickým panelům nainstalovány čtyři panely, a trval do 21. září 2012, kdy byly tyto čtyři panely podle dokladů předložených účastníkem řízení odpojeny.

Úřad zastává názor, že vzhledem k zákonem stanovené povinnosti, která je uvedena v ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, se zejména slovo neprodleně váže k důležitosti této povinnosti, kterou měl účastník řízení bezpodmínečně dodržet a také s ní být dostatečně seznámen. Správní orgán nadto poznamenává, že pojem neprodleně je možné vykládat jako okamžité jednání bez prodlévání, tedy „jak nejrychleji je to možné“. S ohledem na to,

že účastník řízení nejméně od 27. srpna 2010 do 20. září 2012, tedy dne zahájení kontroly, neoznámil změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle ust. § 7 energetického zákona, nepředložil o nich doklady a ode dne 27. srpna 2010 do dnešního dne nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, nelze tento postup účastníka řízení hodnotit jako nejrychlejší možné jednání, resp. jednání bez prodlevy.

Úřad je toho názoru, že účastník řízení jako držitel licence je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat příslušné ustanovení právních předpisů, k jejichž dodržování je vázán od okamžiku zahájení licencované činnosti. Při posuzování této skutečnosti je třeba uvést, že účastník řízení se od okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence č. ████████ stal držitelem platné licence pro předmět podnikání výroby elektřiny a tím byl oprávněn k zahájení licencované činnosti. Od tohoto okamžiku je tedy vázán dodržováním příslušných právních předpisů, zejména energetického zákona, ze kterého mu plynou jako držiteli licence příslušná práva a povinnosti.

K výše uvedenému je nutno uvést, že charakteristickým znakem tzv. správních deliktů držitele licence je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je tedy věcí držitele licence, aby si při výkonu licencované činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a bezpodmínečně plnil zákonem stanovené povinnosti. V neposlední řadě Úřad také ve vztahu k vyjádření účastníka řízení upozorňuje na obecnou právní zásadu „*Ignorantia iuris non excusat*“, tedy že „*neznalost zákona neomlouvá*“, která se vztahuje ke skutečnosti, že neznalost nebo případná nevědomost o protiprávním jednání a následcích tohoto jednání nemůže být liberačním důvodem, zbavujícím odpovědnosti za spáchání správního deliktu ani polehčující okolností či okolností svědčící o nevině pachatele.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly ze strany účastníka řízení naplněny formální znaky správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

B. Právní hodnocení správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že zahájí výkon licencované činnosti v rozporu s ust. § 9 odst. 5 téhož zákona.

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán dále zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona v návaznosti na porušení povinností stanovené v ust. § 9 odst. 5 téhož zákona.

Z daného ustanovení vyplývá, že držitel licence v případě rozšíření počtu provozoven, změny technických parametrů stávajících provozoven nebo změny rozsahu vymezeného

území je oprávněn zahájit výkon licencované činnosti v těchto provozovnách nebo na vymezeném území až dnem právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Správní orgán se tak zabýval otázkou, zda účastník řízení zahájil výkon licencované činnosti ve své provozovně až dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Účastník řízení v červenci roku 2010 nainstaloval 18 fotovoltaických panelů, přičemž si nechal vypracovat revizní zprávu a požádal o vydání rozhodnutí o udělení licence. Následně účastník řízení doinstaloval ještě čtyři fotovoltaické panely. Tím, že v srpnu 2010 došlo k doinstalování čtyř fotovoltaických panelů, došlo bezpochyby ke změně technických parametrů provozovny specifikovaných v licenci, přičemž držitel licence zahájil výkon licencované činnosti bez toho, aby požádal o změnu licence. Znakem výše uvedeného správního deliktu navázaného na ust. § 9 odst. 5 energetického zákona je především to, že při změnách technických parametrů stávajících provozoven, čímž se myslí jakákoliv výrobní, nelze faktický výkon v dané provozovně realizovat přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Tím, že účastník řízení nainstaloval další čtyři fotovoltaické panely do své výrobní (provozovny, na kterou měl udělenou licenci na výrobu elektřiny), došlo zcela bezpochyby ke změně technických parametrů, neboť se změnila hodnota celkového instalovaného výkonu výrobní z instalovaného elektrického výkonu 0,00414 MW na celkový instalovaný elektrický výkon 0,00506 MW. Pod pojmem technické parametry je z pohledu licence potřeba chápat právě informaci o celkovém instalovaném výkonu. Pokud dojde k jeho změně, jedná se o změnu technických parametrů, která a priori implikuje postup podle ust. § 9 odst. 5 energetického zákona, tedy že držitel licence nesmí na zařízení, které bylo nově nainstalováno, zahájit výkon licencované činnosti, a to až do právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení provozoval od okamžiku navýšení instalovaného elektrického výkonu licencovanou činnost bez nové licence, resp. nepožádal o změnu licence zahrnující čtyři nové fotovoltaické panely, nesplnil povinnost uvedenou v ust. § 9 odst. 5 energetického zákona. Na základě výše uvedeného je prokazatelné, že po navýšení instalovaného elektrického výkonu energetického zařízení podnikal účastník řízení v rozporu s platným rozhodnutím o udělení licence vydaným Úřadem.

Úřad je toho názoru, že účastník řízení jako držitel licence je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat příslušné ustanovení právních předpisů, k jejichž dodržování je vázán od okamžiku zahájení licencované činnosti. Při posuzování této skutečnosti je třeba uvést, že účastník řízení, se od okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence č. 111015928 stal držitelem platné licence pro předmět podnikání výroby elektřiny a tím byl oprávněn k zahájení licencované činnosti. Od tohoto okamžiku je tedy vázán dodržováním příslušných právních předpisů zejména energetického zákona, ze kterého mu plynou jako držiteli licence příslušná práva a povinnosti.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly ze strany účastníka řízení naplněny formální znaky správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

C. Materiální stránka správních deliktů

Správní orgán výše konstatoval, že jednání ze strany účastníka řízení naplnilo formální znaky správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) a podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedených správních deliktů.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktivního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže niče změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty *stricto sensu* materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků - srov. ust. § 3 odst. 1 trestního zákona a ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě, kdy účastník řízení doinstaloval čtyři fotovoltaické panely o celkovém maximálním výkonu 920 W (4 x 230 W), kdy byl celkový výkon celé provozovny zvýšen z původních 4,14 kW na 5,06 kW a jedná se tedy o podstatné navýšení výkonu fotovoltaické elektrárny, má správní orgán za to, že byla naplněna i materiální stránka trestnosti tohoto správního deliktu, zejména za situace, kdy před zahájením provozu čtyř nových panelů účastník řízení nejen že nepožádal Úřad o změnu licence na výrobu elektrické energie, ale ani si nenechal vypracovat novou revizní zprávu na svou provozovnu.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení nesplnil povinnosti vyplývající z ust. § 9 odst. 1 a ust. § 9 odst. 5 energetického zákona, a tímto svým jednáním se dopustil správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. b) a § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení pokuty.

VII. Uložení pokuty

Úřad se nejprve zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona a zároveň za spáchaný delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) téhož zákona. Úřad proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Za správní delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona a za správní delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. h), lze uložit podle ust. § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Úřad přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným ve správním řízení zahájeném dne 18. ledna 2013 v předmetné věci. Zejména přihlížel ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Ve správním řízení bylo prokázáno, že se pachatel dopustil dvou správních deliktů, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh správních deliktů, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o jednočinný souběh různorodý, kdy se pachatel jedním skutkem dopustil naplnění dvou skutkových podstat podle dvou různých ustanovení.

Pro zodpovězení hmotněprávní otázky, jak postihnout delikventa, který se jedním skutkem dopustil více správních deliktů, nedává energetický zákon žádnou odpověď a není tedy zřejmé, podle které z rovnorodých právních zásad zákonodárce zamýšlel postupovat, zda podle zásady kumulativní, asperační nebo absorpční.

Lze lehce dovodit, že uložení pokuty za každý skutek izolovaně posuzovaný by mohlo vést ke zcela absurdním důsledkům, kdy by bylo možno jednomu účastníkovi řízení uložit desítky pokut o celkové výši v řádu set milionů; takovou možnost považuje Úřad za odporující smyslu a účelu zákona.

Mlčení zákonodárce o tom, jak právně posoudit souběh deliktů, tedy v žádném případě nelze řešit ve prospěch zásady sčítací, která je jen jednou z rovnocenných právních zásad,

užívaných právními řády pro řešení takových případů. Pro její upřednostnění není žádný faktický ani právní důvod.

Jestliže zákon vůbec určitou otázku neřeší a nebylo by proto možno spravedlivě rozhodnout, je nutno obrátit se k obsahově nejbližším právním předpisům, které tyto otázky zodpovídají (per analogiam legis) a není-li ani jich, užít analogie práva, tedy obecných právních principů (postup per analogiam iuris). Jiný postup v právním státě, který musí vycházet z principu jednotného právního řádu, možný není, i když je samozřejmé, že pozitivněprávní zákonná úprava by byla nanejvýš žádoucí a užití analogie v oblasti správního trestání je vůbec možné jen omezeně a to vždy jen ve prospěch delikventa.

V tomto případě je tedy nutné i pro případy reálné konkurence správních deliktů analogicky aplikovat ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, který takovýto případ řeší užitím zásady absorpční.

Podle citovaného ustanovení zákona o přestupcích se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uložení sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný.

Ve svých důsledcích to znamená, že správní orgán v uvedeném případě vysloví vinu za všechny sbíhající se delikty, ale sankci (pokutu) uloží ve výměře ustanovení vztahujícího se na ten ze sbíhajících se deliktů, který je nejpřísněji postižitelný a pokud u sbíhajících se správních deliktů je stanovena sankce shodná, uloží jedinou sankci ve výměře podle nejzávažnějšího z nich.

Jako nejzávažnější z výše popsaných skutků správní orgán vyhodnotil jednání účastníka řízení, kdy bez provedení nové revizní zprávy, která by dosvědčovala technickou bezpečnost provozu daného zařízení, začal dané zařízení provozovat, čímž spáchal správní delikt podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

Závažnost jednání účastníka řízení spatřuje správní orgán také ve skutečnosti, že účastník řízení nezajistil vypracování nové revizní zprávy a provozoval od okamžiku navýšení instalovaného elektrického výkonu licencovanou činnost bez platné revizní zprávy, která by prokazovala, že je dané zařízení schopno bezpečného provozu, dopustil se tak jako držitel licence ohrožení spolehlivosti a bezpečného chodu daného zařízení, resp. potenciálně i možnosti ohrožení bezpečného provozu konkrétní regionální distribuční soustavy, a porušil svým jednáním bezpečnostní a provozní předpisy tohoto zařízení.

Úřad dále posuzoval otázku způsobu spáchání správního deliktu. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení nainstaloval do stávající provozovny další čtyři fotovoltaické panely o celkovém maximálním výkonu 920 W (4 x 230 W), kdy byl celkový výkon celé provozovny zvýšen z původních 4,14 kW na 5,06 kW a jedná se tedy o podstatné navýšení výkonu fotovoltaické elektrárny vzhledem k celkovému výkonu

provozovny, nicméně ke zvýšení celkového výkonu provozovny o 920 W Úřad přihlédl při stanovení výše pokuty k této skutečnosti jako k polehčující okolnosti.

Úřad se dále zabýval otázkou následků spáchání správního deliktu ve smyslu § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona. Jak uvedl správní orgán již výše, po dobu provozování licencované činnosti bez platné revizní zprávy mohlo ze strany účastníka řízení dojít k porušení ust. § 11 odst. 1 písm. c) energetického zákona, ve kterém je stanoveno, že držitel licence je povinen zajistit, aby k výkonu licencované činnosti byla používána technická zařízení, která splňují požadavky bezpečnosti a spolehlivosti stanovené právními předpisy a technickými normami. Vzhledem ke skutečnosti, že nová zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení, která by potvrzovala, že je energetické zařízení při dodržování bezpečnostních a provozních předpisů schopno bezpečného provozu nebyla Úřadu do dnešního dne doručena, byla tato skutečnost zohledněna při stanovení výše pokuty jako přitěžující okolnost.

V neposlední řadě se správní orgán zabýval taktéž zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu. Úřad při posuzování otázky délky trvání protiprávního stavu vycházel z faktury za instalaci panelů z 27. srpna 2010, na základě které došlo k doinstalování výše uvedených čtyř kusů fotovoltaických panelů, v důsledku čehož došlo navýšení celkového instalovaného elektrického výkonu na hodnotu 5,06 kW a následnému provozování licencované činnosti bez platné revizní zprávy. Vzhledem k výše uvedenému je Úřad schopen prokazatelně stanovit délku trvání protiprávního stavu od 27. srpna 2010 do 21. září 2012, kdy byly podle dokladu předloženého účastníkem řízení odpojeny výše zmíněné čtyři panely. Vzhledem k výše uvedenému bylo při stanovení výše pokuty přihlédnuto k délce trvání protiprávního stavu (tedy zhruba dva roky) jako k přitěžující okolnosti.

Účastník řízení se mimo jiné dopustil také správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, a to právě s ohledem na nesplnění povinností vyplývajících z ust. § 9 odst. 1 téhož zákona. K této skutečnosti bylo přihlédnuto v duchu absorpční zásady jako k přitěžující okolnosti při stanovení výše pokuty.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé,

že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoli povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

V neposlední řadě tak správní orgán přihlédl právě k osobě účastníka řízení a jeho majetkovým poměrům. Z vyjádření samotného účastníka řízení vyplývá, že celková výše jeho tržeb z licencované činnosti v roce 2011 činila 66 840 Kč a v roce 2012 činila 66 950 Kč. Účastník řízení je podle svého vyjádření spolumajitelem rodinného domu se zahradou [REDAKCE]. Vzhledem k těmto skutečnostem nemůže být pokuta v uložené výši pro účastníka řízení likvidačního charakteru.

Ukládaná pokuta musí být pro pachatele citelná, neboť v opačném případě by její efekt byl minimální. Správní orgán nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se negativně odrazí ve finanční situaci účastníka řízení. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce. Pokud by pokuta neměla negativní vliv na trestaného, neplnila by svou funkci represivní a individuálně preventivní. Zaplacení pokuty se tedy účastníka řízení jistým způsobem dotkne, vznikne mu určitá újma na majetku. Účastník řízení pokutou uloženou ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, však nebude ohrožen na své existenci, jeho chod nebude zásadním způsobem omezen, na druhé straně nicméně pocítí dopad uloženého správního trestu i v rovině materiální.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Ve správním řízení je účastníkovi řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 8 000 Kč, a to za správní delikty podle energetického zákona. Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní

orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne od dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Jan Vašek, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly